

NAŠÍ BUDOUCNOSTÍ JE NOVÝ SVĚT, KOMUNISMUS

Komunistické organizace mládeže, které podepisují toto prohlášení, vyzývají mládež Evropy a světa při příležitosti 20. výročí zániku SSSR a svržení socialismu.

Toto výročí je pro buržoazní vlády a strany, pro síly kapitálu příležitostí k pomluvám socialismu a jeho přínosů, k vykreslení kapitalistické "věčnosti" a "blahobytu". Jsou to oni, kdo svou politikou vzal mládeži všechna práva, podnikl desítky imperialistických válek a plánuje další, kdo nás odsoudil k chudobě a nezaměstnanosti, kdo postihuje komunistickou ideologii.

Pro nás, pro pracující, lid a mládež světa, je toto výročí příležitostí k připomenutí a vyzdvižení úspěchů socialismu, jeho přínosu pro lidstvo, příležitostí vyvodit podstatné závěry z porážky v letech 1989-1991.

Obracíme se na mladé lidi, aby hledali a poznali pravdu o socialismu, abychom řekli, že naší budoucností je nový svět, svět socialismu a komunismu.

20. století přineslo úspěch socialistické říjnové revoluce v Rusku v roce 1917, která byla východiskem jednoho z největších úspěchů civilizace v dějinách lidstva, odstranění vykořisťování člověka člověkem. Po druhé světové válce byla dobytá moc s cílem výstavby socialismu v řadě zemí Evropy, Asie, ale i amerického kontinentu, na téměř 1/3 světa.

V roce 1991 přerušila kontrarevoluce cestu této první snahy o vybudování nové společnosti. To, čeho bylo dosaženo – převzetí moci dělnickou třídou a jejími spojenci a bohatství, které vytvořili - i přes své slabiny, bylo nyní svrženo shora, nikoli zdola.

Tyto převraty byly kontrarevolucemi, to znamená sociálním ústupem, vítězstvím systému třídního vykořisťování a útlaku nad snahou vytvořit společnost bez vykořisťování. To se v průběhu posledních 20 let lidem potvrdilo tím nejhorším způsobem.

Kapitalisté a političtí exponenti monopolů oslavili své třídní vítězství, vítězství nejen nad socialistickými zeměmi a jejich národy, nýbrž nad pracujícími všech zemí. Toto vítězství

je však jen dočasné, protože společenský vývoj nikdy nekončí. Socialismus bude vůlí lidu uskutečněn znovu.

Slíbili "trvalý" kapitalistický rozvoj, který měl údajně zajistit prosperitu a mír. Mluvili o "konci dějin" a třídního boje, aby uchlácholili lid. Prokázalo se, že to bylo nepravdivé. Nejenže třídní boj nekončí, ale naopak, vyostřuje se. Je hybnou silou dějin a bude pro dělnickou třídu vítězný.

Kapitalistické barbarství nelze zlidš'ovat, musí být svrženo

Na počátku 21. století a 20 let po převratech se prokázalo, že nejenže kapitalismus nemůže uspokojit potřeby dělnické třídy, ale že odsuzuje národy k vykořisťování a chudobě. Vše, co bylo řečeno buržoazii a jejími obhájci, se ukázalo být lží.

Kontrarevoluce učinila kapitál agresivnější, lidové úspěchy, dobyté v zápasech a s oběťmi, byly nyní smeteny, byly rozpoutány nové imperialistické války a soutěž o obsazení a podílů na trhu se stala zuřivou. Lidem v socialistických zemích se během znovunastolení kapitalismu životní úroveň propadla o desetiletí nazpět. Lidé z jiných, kapitalistických zemí ztratili podporu, protiváhu kapitalistického barbarství.

Krise sužující v současné době kapitalistický vede svět k masivní nezaměstnanosti, chudobě a bídě třídy pracujících, lidových vrstev a jejich dětí. Ukazuje nejjasnějším možným způsobem, že kapitalismus je prohnílý, zastaralý systém, bránící pokroku celého lidstva. Jeho pokus o přežití je vysáváním další krve z milionů pracujících.

Krise jsou jeho nedílnou součástí, protože je to systém, kde výroba neslouží pracujícímu lidu, ale ziskům a zájmům kapitalistů. Svým potem a silou svých rukou a mozků vyrábějí pracující světa zboží a tak obrovské bohatství, které jim a jejich dětem postačí k dobrému životu. Toto bohatství je jim ukradeno hrstkou kapitalistických parazitů, kteří dnes provokativně vyzývají národy k obětem, aby mohla být plutokracie zachráněna.

Kapitalistická krize v EU a eurozóně se prohlubuje. Je praxí prokázáno, že EU je mezinárodní imperialistickou unií, "černou koalici" kapitálu proti národům. Soupeření monopolních skupin a kapitalistických zemí v Evropě a na mezinárodní úrovni se vyostřuje. Je pravděpodobné, že tato soutěž vyústí ve války, které jsou přirozeností kapitalismu. Nechceme vybírat mezi starými a novými imperialisty, ani jejich starými nebo novými koalicemi. Nestaneme se jejich "potravou pro děla" při dělení trhů. Boj o svržení moci monopolů a buržoazie v jednotlivých zemích a za všech okolností je zásadním úkolem každého mladého muže a ženy z dělnické třídy.

Socialismus je aktuální a nutný víc než kdy jindy

20 let vyrůstá naše generace v podmínkách zkreslování historické pravdy, antikomunismu a lží. Školními učebnicemi, novinami a televizními kanály se kapitál, buržoazní státy a jejich mechanismy snaží přepsat historii. Pomlouvají hrdinský přínos milionů komunistů a moci pracujících při osvobozování z pout třídního vykořisťování v zemích výstavby socialismu i v kapitalistickém světě. Vedou masivní útok proti nepříteli, kterého, jak sami říkají, porazili. Ukazuje to jejich strach. Pokud by byl "konec dějin" skutečně přišel, pokud by byl kapitalismus opravdu "neporazitelný", neztráceli by tolik sil v boji proti nepříteli, který již neexistuje.

Říkají, že vítězství kapitalismu prokázalo selhání socialismu. Dějiny dokazují, že žádný společenskoekonomický systém nebyl ustanoven jednou provždy. Vyplývá to z dějin vlády kapitalismu. Vývoj výrobních sil a společenský charakter práce jsou neslučitelné s ekonomickým systémem, kde menšina vládne nad většinou. Ústup má ve společenském vývoji dočasný charakter. Kolo dějin se nezastaví. Naše doba je obdobím přechodu

od kapitalismu k socialismu, a to se nemění kvůli dočasnému vítězství kontrarevoluce nebo kvůli měnícímu se negativnímu poměru sil.

Nutnost socialismu vyplývá z vyostření rozporů kapitalismu samého. Odvíjí se z toho, že v imperialistické fázi kapitalistického vývoje, která se vyznačuje nadvládou monopolů, jsou materiální podmínky nezbytné k přechodu na vyšší společensko-ekonomický systém již plně vyzrálé.

Kapitalismus v nebyvalém měřítku zespolečnil výrobu, avšak privatizoval zisky plynoucí z této výroby. Výrobní prostředky, výrobky společenské práce, jsou soukromým kapitalistickým vlastnictvím.

Tento rozpor je živnou půdou všech krizových jevů moderní kapitalistické společnosti: nezaměstnanosti a chudoby, které explodují, když přijde krize.

Tento rozpor také ukazuje cestu: zrušení soukromého vlastnictví výrobních prostředků, počínaje soustředěnými prostředky, jejich zespolečnění a plánovité využití společenské výroby k uspokojení společenských potřeb, centrální plánování ekonomiky revoluční socialistickou mocí pracujících, kontrolu vykonávanou pracujícími.

Cokoliv bylo napsáno krví, nemůže být škrtnuto špinavým inkoustem

Dělnická třída, a to zejména mládež rodin pracujících by měla studovat zkušenosti socialistické výstavby 20. století. Musí se dozvědět o jejím ohromném přínosu pro lidi, ale také vyvodit závěry z příčin, které vedly k jejímu svržení.

Pravdou je, že i přes všechny problémy, chyby, odchylky od zásad socialistické výstavby, socialistický systém, který byl vytvořen, prokázal svou převahu, obrovské výhody pro život pracujících a mládeže.

Zrušení kapitalistických výrobních vztahů osvobodilo člověka z pout námezdního otroctví, připravilo cestu pro výrobu a rozvoj vědy za účelem uspokojení potřeb lidí. Všem bylo zajištěno právo na práci, bezplatné zdravotnictví a školství, poskytování cenově dostupných služeb ze strany státu, bydlení, přístup k intelektuální a kulturní tvorbě.

Pracujícím byl zaručen volný čas na odpočinek a pro jejich účast na moci pracujících a řízení výrobních jednotek. Byla vytvořena vyšší úroveň demokracie s reprezentativní účastí zaměstnanců na moci a v řízení výroby, jejich možnosti volit a odvolávat zástupce pracujících, kteří byli v orgánech moci.

Sociální zabezpečení bylo prioritou péče socialistického státu. Socialistická moc položila základy odstranění nerovnosti žen. V praxi zajistila společenskou povahu mateřství, sociální péči o dítě.

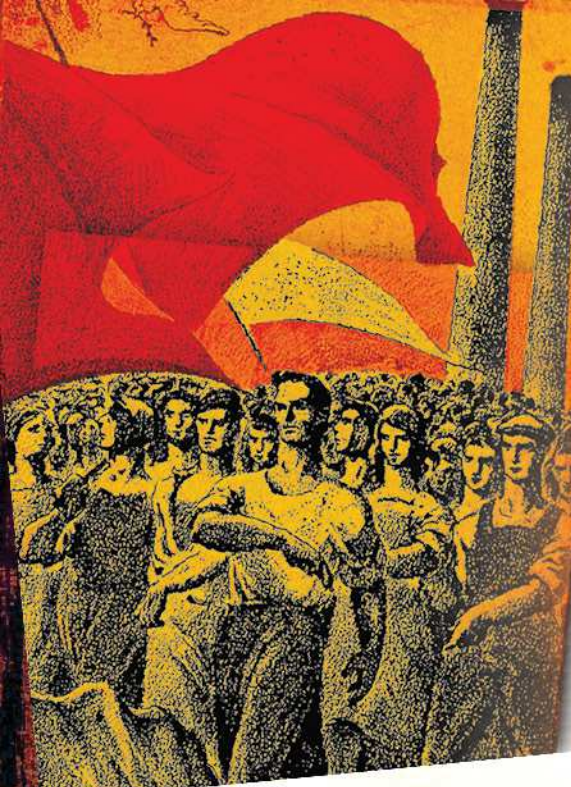
To jsou výdobytky, které byly v socialistických zemích zajištěny před desítkami let, které se dnes zdají pracujícím a mladým lidem v kapitalistickém světě nepolapitelným snem.

Sovětský svaz a světová socialistická soustava představovaly jedinou skutečnou protiváhu imperialistické agresí. Role, kterou Sovětský svaz hrál v protifašistickém vítězství národů, byla rozhodující. Více než 20 milionů sovětských občanů položilo své životy za socialistickou vlast a protifašistické vítězství, dalších asi 10 milionů bylo zmrzačeno nebo zraněno a došlo samozřejmě k obrovskému materiálnímu ničení.

Nová ofenziva bude vítězná

Kontrarevoluce v SSSR nevzešla z imperialistické vojenské intervence, ale "zevnitř a shora".

V průběhu výstavby byla udělána chybná rozhodnutí, byly porušeny zákony vývoje nového systému, byla realizována nová opatření, která byla cizí socialistické ekonomice.

Kontrarevoluční převraty nemění charakter epochy.

21. století je stoletím nového vzestupu globálního revolučního hnutí a nové řady sociálních revolucí.

Před lidmi se otevírají dvě cesty: udržení prohnitého systému buržoazní moci a kapitalistického vlastnictví s nekonečnými oběťmi lidí nebo zápas za revoluční svržení kapitalismu, za moc pracujících, za socialismus a komunismus.

Mezi kapitalistickou a socialistickou – komunistickou společenskoekonomickou formací není žádná jiná formace, žádný jiný systém. Moc bude patřit buď pracujícím, anebo kapitalistům.

Konstrukce tzv. "socialismu 21. století" či tzv. "demokratického socialismu" popírají moc pracujících, zespolečenštění výrobních prostředků a centrální plánování. Nemají nic společného s vědeckým socialismem. Jsou to nástroje systému pro manipulování lidmi, pro zastavení třídního boje.

Lid bude mít poslední slovo!

Mladí dělníci a dělnice, mladí z lidových vrstev nemohou nic očekávat od starého, přežitého historického kapitalistického systému, který je nyní v poslední imperialistické fázi. Jejich budoucnost - lepší život, uspokojení jejich potřeb - je spojena s jejich účastí a přispěním k rozvoji třídního boje, k svržení kapitalistického barbarství, k výstavbě nového, socialistického systému.

Před námi jsou velké třídní boje.

Budoucí revoluce budou socialistické.

KSM Czech Republic

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE (KSM)

WWW.KSM.CZ KSM@KSM.CZ